

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 733
Окръжен съд – Ловеч

29.09.2020 г.

Град Ловеч
III състав

На 29.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
Членове: ИВАНИЧКА
              КОНСТАНТИНОВА
              ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20204300500478 по описа за 2020 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.413,ал.2 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „ЮБЦ ЕООД с ЕИК 205680303, със седалище и адрес на управление в гр.София, р-н „Триадица“, бул. „България“ №81, вх. „В“, ет.8, представляван от управителя Ю.Б.Ц., чрез пълномощник адв.В.Герова-САК, срещу Разпореждане №719/07.08.2020г., пост.по ч.гр.д.№295/2020г. по описа на РС-Луковит. Счита, че е неправилно и незаконосъобразно, тъй като е постановено в явно противоречие с процесуалния и с материалния закони. Моли да се отмени и вместо него се дадат задължителни указания на първостепенния съд за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение против длъжника.

Излага фактите по образуваното заповедно производство по реда на чл.410 от ГПК, със заявител „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК 205680303, с искане за издаване на заповед за изпълнение против З. М. Д. за сумата 413.60лв., представляваща незаплатена далекосъобщителна услуга по договори с клиентски № 15674329001, от дати- 23.06.2015г., 31.08.2015г., 29.10.2015г., 25.01.2016г., 23.02.2016г., 21.02.2017г., 10.03.2017г., сключени между длъжника и мобилния оператор „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД с ЕИК 831642181. Счита, че е изпълнил дадените с Разпореждане от 17.07.2020г. на РС-Луковит указания за отстраняване на нередовности-посочване на вид на услугите, период на предоставянето им и стойността им по отделно. В обжалваното разпореждане съдът твърди, че становището не съответства на целта на закона, а именно да има пълна индивидуализация на вземането, въпреки, че е посочено на няколко места в заявлението и в уточнителната молба към него. Не се съгласява с тези мотиви, тъй като не отговарят на смисъла и целта на закона. Позовава се на развитието в нормативната уредба по критериите за редовност на заявлението и твърди, че е изпълнил всички изисквания –вкл. и

въведените със ЗИДГПК,обн.,ДВ“-бр.100 от 20.12.2019г. - въведената нова ал.3 на чл. 410 ГПК, която предвижда, че когато вземането произтича от договор, сключен с потребител, към заявлението се прилагат договорът, ако е в писмена форма, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите общи условия, ако има такива. В точка 26 от ТР № 4 от 2014 на ОСГТК на ВКС също е прието, че заявлението по чл.410 ГПК не отговаря на изискванията, когато в него не са посочени подробно обстоятелствата, от които произтича вземането, независимо дали те могат да се извлекат от представените към заявлението документи. Поставя въпроса защо след като законодателят предвижда в чл.7,ал.3 от ГПК, че съдът следи служебно за неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, защо първостепенният съд твърди в разпореждането си, че няма задължение да анализира представените със заявлението доказателства, за да извлича от тях твърдения на заявителя. Заповедният съд е длъжен да прочете и анализира представените му договори,тъй като това е целта и смисълът на закона. Развива,че т.1 от ТР № 4 от 18.06.2014г. на ОСГТК на ВКС може да се счита за изгубила значение след измененията в ГПК от 2017г., в същия смисъл и т.26 от същото не следва да се тълкува толкова стриктно, след като през 2019г. законодателят е регламентирал задължение на заявителя да представи договор, сключен с потребител, когато вземането му произтича от това. Това задължение е свързано със задължението на заповедния съд да прочете представените от заявителя доказателства. Не твърди, че заповедният съд трябва да извлича от представените доказателства твърдения на заявителя. Смята, че както в подаденото заявление по чл.410 ГПК, така и в уточнителната молба, а и в представените договори, които явно не са изследвани от съда, е описано всичко, което се твърди да е неясно. Посочени са вид на услугите, период на доставянето им и стойността им.

Съдът, в първоначалните си указания цитира разпоредбата на чл.260, ал.2,вр.ал.3 от ЗЕС, където е определено какво следва да съдържа подробната справка и твърди,че след като информацията се дължи на потребителя месечно, то същата следва да му бъде предоставена и когато се претендира чрез съда плащане на задължения. В отхвърлителното си разпореждане заповедният съд твърди, че пълната и точна информация за претенцията следва да е на разположение на длъжника и въз основа на нея той да направи избор- дали да оспори заповедта, дали да плати или да изчака нейното стабилизиране. Заявява,че съдът не отчита, че съгласно чл.260,ал.1 от ЗЕС абонатите, когато го заявят изрично, имат право да не получават детайлизираната сметка. Посочено е, че от заявителят претендира сума в размер на 413.60лв., представляваща незаплатени далекосъобщителни услуги по договори от дата 23.06.2015г., 31.08.2015г., 29.10.2015г., 25.01.2016г., 23.02.2016г., 21.02.2017г., 10.03.2017г., по които договори абонатът е предпочел услуги, изброени изрично в уточнителната молба. Услугите могат да се установят и при прочитането на договорите- VIVACOM i-Traffic M; VIVACOM Smart L +BG&Europe S; VIVACOM Smart M; VIVACOM Hybrid и телевизионни услуги- VIVACOM TV M; VIVACOM TV Extra. Посочен е и периодът, за който се твърди, че не са заплатени далекосъобщителните услуги- от 16.04.2017 г. до 14.07.2017 г. В този смисъл, след като заявителят прилага договорите с абоната към заявлението по чл. 410 ГПК, след като излага в заявлението и в уточнителната молба от кои дати са договорите, какви далекосъобщителни услуги е предпочел абонатът по тях, каква сума се претендира за незаплатените далекосъобщителни услуги, за какъв период се претендира, то счита,че не може да бъде споделен изводът, че длъжникът не може да направи своя избор как да процедира.

На следващо място възразява,че в напълно идентични случаи, първоинстанционният

състав постановява актове, които противоречат един на друг. Сочи производството по ч.гр.д. №280/2020г. по описа на РС-Луковит,което е инициирано отново по заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на „ЮБЦ"ЕООД. Искането е длъжникът да заплати на „ЮБЦ" ЕООД сума в размер на 69.27лв.,представляваща незаплатена далекосъобщителна услуга по договор с клиентски номер 16530923001 от дата 30.12.2016г., сключен между длъжника и мобилния оператор, за което се издадени фактури за периода от 08.02.2017г. до 07.06.2017г. Идентично на настоящето производство е и това по ч.гр.д.№280/2020 г. на РС-Котел(*вероятно се има в предвид РС-Луковит*),където съдът дава указания на заявителя да отстрани нередовностите в заявлението си, като въведе твърдения за вида на предоставяните услуги, каква е стойността на всяка услуга и за какъв период се отнася. Отново идентично с настоящия случай, заявителят уточнява кога е сключен процесният договор, какви далекосъобщителни услуги е предпочел абонатът по договора, какъв размер незаплатени далекосъобщителни услуги се претендират, за какъв период се претендират незаплатените далекосъобщителни услуги.Вследствие от това, видно от приложеното Разпореждане №727/07.08.2020 г., постановено по ч. гр. д. № 280/2020г. на РС-Котел, същият състав е приел, че след направени в срок уточнения относно обстоятелствата, на които се основава претенцията, заявлението е редовно и в съответствие с императивните изисквания на закона, охраняващи правата на потребителите, и добрите нрави, поради което е издадена заповед за изпълнение за претендираното вземане ведно с лихва за забава. Така се достига до крайното положение, в което заявителят е поставен- две идентично подадени от него заявления; две идентично дадени от един и същ състав указания за изправяне на нередовности в 3-дневен срок, две идентично подадени уточнителни молби от заявителя, но два противоречащи един на друг крайни акта, които са издадени след като са съобразени така направените уточнения.

Твърди, че всичко, което е било неясно на съда, е уточнено в допълнителната молба,а именно- източник на задължението, вид и размер, период. Твърди, че няма основание да не се уважи заявлението.

Моли да се отмени обжалваното Разпореждане №719/07.08.2020г., постановено по ч.гр.д.№295/2020г. на РС-Луковит, като неправилно и незаконосъобразно и вместо това да се разпорежи издаването на заповед за изпълнение против длъжника.

Прилага документ за внесена държавна такса от 15лв.,препис от Разпореждане от 17.07.2020г. по ч.гр.д.№280/2020г., препис от уточнителна молба по ч.гр.д.№280/2020г. на РС-Луковит и Разпореждане №727/07.08.2020г. по ч.гр.д.№280/2020г.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 19.08.2020г., а жалбата е подадена на 24.08.020г.-т.е. спасен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема,че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

На основание чл.23,ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ съдът прилага служебна справка за актуалното състояние на жалбоподателя от Търговския регистър.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 295/2020г.по описа на РС-Луковит писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира за установено следното:

На 15.07.2020г. пред РС-Луковит е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д. №295/2020г. по описа на съда. Заявителят „ЮБЦ“ЕООД е предявило вземане срещу З. М. Д. с ЕГН *****, от с.Бежаново „Ловешка област, ул.”Г.Бенковски”№23, в размер на - главница от 413.6лв. и мораторна лихва в общ размер на 111.8лв., за периода от 03.08.2017г. до 01.04.2020г. Посочено е,че паричното вземане представлява неплатени суми по договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер №15674329001 от дата- 23.06.2015г., 31.08.2015г., 29.10.2015г., 25.01.2016г., 23.02.2016г., 21.02.2017г. и 10.03.2017г.,за които са издадени фактури с №1226279811/16.05.2017г., №1228014118/15.06.2017г. и №1229742537/15.07.2017г. от „Българска телекомуникационна компания“ЕАД с ЕИК 831642181.Вземането е прехвърлено на „С.Г.Груп“ЕАД с ЕИК 205942517 с договор за цесия от 16.10.2018г.,а то го е прехвърлило на „ЮБЦ“ЕООД с ЕИК 205680303 с договор за цесия от 01.10.2019г. Сочи,че длъжникът е била уведомена и за двете цесии на 21.10.2019г.В претенцията са включени и направените разноски за държавна такса от 25лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 180лв.

Към заявлението за приложени цитираните договори с приложенията им, доказателства за пълномощията на представителя на заявителя и документ за внесена държавна такса.

С Разпореждане №629/17.07.2020г. РС-Луковит е оставил заявлението без движение с указания за въвеждане на твърдения какъв е видът на предоставените услуги,стойността на всяка услуга и периода,за който се отнася.Заявителят е предупреден,че при неизпълнение в срок на дадените указания,заявлението ще бъде отхвърлено.

От „ЮБЦ“ЕООД е подадена уточнителна молба в срок,с която е посочено,че далекосъобщителните услуги са по цитираните 7 договора, посочени са ползваните пакети от услуги на „БТК“ЕАД- мобилни и телевизионни услуги. Главницата е за периода от м.април на 2017г. до м.юли на 2017г. и е формирана от незаплатени абонаментни такси за описаните услуги. В нея не е включена неустойка или друго обезщетение,а отделните ползвани услуги. Изрично е заявено,че с оглед ЗМДВИП-чл.6,се отказва от претенцията за мораторна лихва за периода от 01.03.2020г.до 01.04.2020г. в размер на 3.68лв. Изразено е становище,че индивидуализация в този вид е достатъчна ,съгласно изискванията за редовност на заявлението по чл.410,във вр.с чл.127,ал.1,т.4 от ГПК.

С обжалваното Разпореждане №719/07.08.2020г.,РС-Луковит е приел,че не са отстранени нередовностите,тъй като не е представена пълна и точна информация за претенцията във вида,изискван съгласно чл.228,ал.1 от ЗЕС,не са използвани термините на специалния закон,не е представена детайлна сметка за претендираните задължения. Съдът е посочил,че част от исканата информация се съдържа в приложенията към заявлението доказателства,но съдът няма задължение да ги анализира,за да извлече твърденията на заявителя.По изложените съображения РС-Луковит е отхвърлил заявлението.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съобразява, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410,ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. Съгласно чл.411,ал.2,т.2 от ГПК заповедният съд следва служебно да извърши проверка дали искането не противоречи на закона и добрите нрави.

Съставът намира, че в случая в заявлението не са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенцията. Въпреки дадените конкретни указания в какъв вид следва да се извърши уточнението, заявителят се е задоволил единствено да посочи типа услуга- мобилна гласова услуга и телевизионни услуги и периода-от м.IV.2017г. до м.VII.2017г. В указанията си съдът изрично е посочил кои конкретни данни следва да се посочат- вид и стойност на всяка услуга. Изрично е мотивирал указанията си със законовите разпоредби, регламентиращи специфичната дейност на предприятията, предоставящи телефонни услуги и предоставящите обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи. Не се касае за нови или неясни изисквания, а за такива, предвидени в специалния за тази дейност закон, предварително известни на страните. Съгласно цитираните норми операторът е длъжен при поискване да предоставя детайлизирана сметка за ползваните телефонни услуги- чл.260,ал.3 от ЗЕС, а за ползваните обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи-съгласно чл.260а, от ЗЕС- ежесечно да и безвъзмездно да предоставя на абонатите си подробна писмена информация за ползваните услуги заедно с първичен счетоводен документ. Касае са за информация, която вече следва да е събрана и налична, а не за генериране на нови данни или анализи.

Не може да се сподели твърдението на жалбоподателя, че е отстранил нередовностите с уточнителната молба. С нея единствено става ясно, че главницата е формирана от стойността на ползваните и незаплатени далекосъобщителни услуги. Отново липсва конкретизация в изисквания съгласно цитираните норми от ЗЕС – вид на ползваните услуги, какъв е конкретният размер на задължението по всеки от цитираните 7 договора и за какъв период се отнася. Не става ясно защо се търсят просрочени вземания по договори от 2015г., а мораторната лихва се търси за период след 03.08.2017г. Не на последно място, при дадените от съда указания за актуализиране на терминологията, съгласно измененията на ЗЕС-явяващ се специален в сферата на търговска дейност на заявителя, последният продължава да определя претенцията си като „далекосъобщителни услуги“, а не с понятията на закона.

Също така при твърдението, че е придобил вземането по силата на цесия, за да се установи в това си качество, съотв., че има изискуемо и ликвидно вземане срещу този длъжник, е нужно да обоснове изпълнени ли са изискванията за ангажирането му по реда на чл.99,ал.3 от ЗЗД. В случая са въведени твърдения за датите на договорите за цесия и уведомяването на конкретна дата на длъжника, но не и по какъв начин е станало това. Съгласно изискването на чл.410,ал.3 от ГПК следва да се приложат и договорите за цесия, като част от относимите към претенцията документи, обосноваващи легитимацията на заявителя на титуляр на вземане, придобито по силата на сочените договори за цесия.

По изложените съображения съставът напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд, че в този вид заявлението не изпълнява изискванията за редовност. Макар част от нужната информация да може да се извлече от приложените документи, с оглед спецификите на заповедното производство по чл.410 от ГПК, съдът няма право, съотв. задължение да ги анализира и извлича от приложенията. При тези съображения съставът не споделя тезата на жалбоподателя за наличие на превишаване на рамките на съдебен контрол.

Неотносимо към спора е цитираното от жалбоподателя Разпореждане №727/07.08.2020г. по ч.гр.д.№280/2020г., тъй като има за предмет претенция за присъждане на адвокатски хонорар и конкретно на ДДС, съгласно ЗДДС, а не спецификата на ЗЕС. Противоречие с вече разгледани съдебни спорове не се открива.

По изложените съображения ОС-Ловеч намира, че Разпореждане № 719/07.08.2020г., пост.по ч.гр.д.№295/2020г. на РС-Луковит е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди изцяло.

По изложените съображения ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 719/07.08.2020г., пост.по ч.гр.д.№295/2020г. на РС-Луковит, с което е отхвърлено подаденото от „ЮБЦ ЕООД с ЕИК 205680303“, със седалище и адрес на управление в гр.София, р-н „Триадица“, бул.“България“№81, вх.“В“, ет.8, представляван от управителя Ю.Б.Ц., чрез пълномощник адв.В.Герова-САК, заявление по реда на чл.410 от ГПК, срещу З. М. Д. с ЕГН *****, от с.Бежаново, Ловешка област, ул.“Г.Бенковски”№23, за издаване на заповед за изпълнение на вземане в размер на - главница от 413.6лв. и мораторна лихва в общ размер на 111.8лв., за периода от 03.08.2017г. до 01.04.2020г., представляващи неплатени суми по договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер №15674329001 от дата- 23.06.2015г., 31.08.2015г., 29.10.2015г., 25.01.2016г., 23.02.2016г., 21.02.2017г. и 10.03.2017г., за които са издадени фактури с №1226279811/16.05.2017г., №1228014118/15.06.2017г. и №1229742537/15.07.2017г. от „Българска телекомуникационна компания“ЕАД с ЕИК 831642181, което вземане е прехвърлено на „С.Г.Груп“ЕАД с ЕИК 205942517 с договор за цесия от 16.10.2018г., а то го е прехвърлило на „ЮБЦ“ЕООД с ЕИК 205680303 с договор за цесия от 01.10.2019г., заедно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението-15.07.2020г. до окончателното изплащане на сумата, **като правилно и законосъобразно.**

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

